

Pernille Riis' 1. maj-tale

Taler

Pernille Riis
Forkvinde for BUPL Nordsjælland

Dato

1. maj 2024

Sted

Allerød Biblioteker, Allerød

- 1 Tak for invitationen, Det er dejligt at være her og Tak for at måtte komme og give mit bidrag og til at fejre 1. maj sammen med jer.

Jeg hedder Pernille Riis og er udover at være #stolt pædagog er jeg til daglig
5 formand i BUPL Nordsjælland. Jeg har en lille fornemmelse af, at grunden til jeg står her er, at vi sidste år ved denne tid, trak teltpælene op i Hillerød og flyttede til vores nye runde hus – pædagogernes hus, her i Allerød. Dejligt at blive budt velkommen på denne måde og jeg ser frem til at vi kan mødes og samarbejde meget mere i fremtiden.

10

1. maj, Arbejdernes internationale kampdag. Under overskriften ”Sammen om et bedre arbejdsliv.”

15

Og at vi står sammen om netop det – et bedre arbejdsliv - oplever jeg der i høj grad er brug for. Der er meget på spil. for og i vores velfærdssamfund.

20

Kigger jeg på mine (BUPL's) opgaver de seneste år, så har de og er de i høj grad betinget af politiske dagsordner og beslutninger (nationalt såvel som lokalt kommunalt) som har haft stor betydning for pædagogernes, såvel som for rigtig mange andre omsorgs-medarbejdes arbejdsliv i negativ retning.

25

Presset på den kommunale økonomi er stort – det betyder genåbning af budgetter, besparelser = færre kollegaer, kortere åbningstid, reduktion af pædagogandel, omstruktureringer med opgaveglidninger til følge, mindre
nærværende ledelse, centralt besluttede test og koncepter tager over i stedet for den faglige dømmekraft.

30

Konsekvenser ser vi som mistriksel, sygemeldinger, høj personaleomsætning, stressmeldinger .. Et nyt begreb er vokset frem de senere år Moralsk stress... Det

er når man oplever ikke at kunne udfolde sin faglighed. Man ved hvad der skal til, men man har ikke rammerne og ressourcerne til at gøre det.

Fra vores seneste vilkårsundersøgelse har jeg taget nogle tal og udsagn med til jer.

35

I 2023 havde vi i BUPL Nordsjælland 344 afskedigelsessager og over halvdelen var begrundet i sygdom. I 2015 udgjorde de sygdomsrelaterede afskedigelser 29 % - i 2023 var det tal 50 %.

40

Knap halvdelen 47 % af pædagogerne i Allerød svarer ja til at de har overvejet at forlade faget! (i BUPL ndr. er det tal 53 %)

45

I undersøgelsen har vi desuden bedt pædagoger beskrive hvorfor de ønsker at forlade jobbet som pædagog.

citater

50

"Fordi det er svært at tilgodese alle børn, i det omfang de har behov for det. Og det kan være svært at bruge min faglighed i den udstrækning jeg gerne vil. Dette gør, at jeg ofte føler mig utilstrækkelig i mit job."

I får lige et mere

55

"Pga. at det bliver hårdere og hårdere at arbejde i faget, da der er færre hænder, sjældent vikarer hvilket betyder flere løft og slid på en. Flere børn der har udfordringer som kræver mere, og vi har ikke tiden, igen mangel på hænder. For mange børn på stuen i forhold til størrelsen af rummet. Kan godt lide selve arbejdet, men det er blevet for opslidende og lavt lønnet."

60

Vi har også spurgt dem hvad der kunne få dem til at blive.

Højdescoren er: Bedre normering, så der er pædagoguddannede kollegaer at sparre med og tid til fordybelse og udvikling med børnene.

65

SÅ ja, Den første opgave jeg med fordel kan se vi se være sammen om – for at et bedre arbejdsliv ... er et opgør med Budgetloven.

70 I FH-regi har vi været på borgmester-runde. Borgmestrene rækker hånden ud til os en efter en og efterspørger vores opbakning mod regeringen og Christiansborg. Den nære velfærd er ikke længere blot et spørgsmål om blå eller rød, men efterhånden det lokale mod det nationale.

75 Der kan være delte meninger om, hvad der er galt med budgetloven, men budskabet om at de nuværende rammer skaber en skidt spiral for vores velfærdssamfund, er større enighed om.

80 For nogle dage siden læste jeg en artikel i Altinget ... Den ramte mig ... og fik tankerne tilbage til min egen vej ind i fagbevægelsen.

I får lige et citat af Stina Vrang Elias fra Tænk tanken DEA.

85 *"Fagets prestige er helt ude af takt med betydningen af arbejdet. Pædagogfaget kæmper med at bliver anerkendt tilstrækkeligt fra den øvrige del af samfundet. Alt omkring pædagogik og dagtilbud har simpelthen for lidt prestige i samfundet. Og den prestige er helt ude af takt med betydningen af arbejdet"*

90 Citatet kommer i forbindelse med ny kortlægning – her angiver pædagoger, forskere og kommunale chefer samstemmende, at der er store problemer med anerkendelse af det pædagogiske arbejde.

95 På trods af at vi ved og det også er anerkendt både forskningsmæssigt og politisk, hvor vigtigt en god start på livet er, ja så taber dagtilbudsområdet ofte i prioriteringerne til skoleområdet. Skole anses som vigtigere end vuggestuen, børnehaven eller for den sagsskyld fritidsinstitutionen og klubben.

100 Den manglende anerkendelse af pædagogikken giver måske også udslag i, hvor attraktivt det er at arbejde i landets institutioner. Det er jeg overbevist om har betydning har rekrutteringen til både området og til pædagoguddannelsen.

105 **SÅ ja, Den anden opgave jeg med fordel kan se vi kan være sammen om – for at et bedre arbejdsliv ... er at anerkender pædagogernes arbejde og den betydning det har for rigtige mange børn og unge i deres udvikling og trivsel (eller mangel på samme)**

Mistrivsel – må med Zigge Winthers ord vist være et "vildt" problem.
110 *Jeg tænker faktisk ofte at måske reagere børnene og de unge sundt på*
noget der er skidt og ikke fungerer. Det gælder for så vidt også for
medarbejderne i omsorgs-fagene. Vi må stoppe den udvikling hvor vi
hele tiden gør det til noget iboende den enkelte – trivselsproblemer
115 *psykologiseres og individualiseres og vi glemmer alt for ofte den*
organisatoriske og strukturelle kontekst.

Så ja at få et nyt fokus på HVORFOR vi mistrives kunne med fordel være en opgave vi hjalp hinanden med.

120 **Og ja så har jeg lige en ting mere jeg lige vil nævne inden jeg slutter og som er helt afgørende at vi går sammen om.**

Fagbevægelse har mistet mange medlemmer de seneste år, flere og flere har svært ved at identificerer sig med den faglige kamp. Ja, flere og flere er også blevet
125 troløse også i forhold til hvor de sætter deres kryds.

Betydningen af vores fællesskab skal genfortælles og fornyes for at vi igen kan blive det naturlige valg for mange flere i fremtiden ... også de unge.

130 De vigtige sejre der er opnået igennem tiderne, taler ikke nødvendigvis til de unge anno 2024. Jeg tror, vi skal lytte meget mere end vi skal tale. Vi skal være nysgerrige på - hvad de unge drømme om, hvilke bekymringer og faktiske oplevelser de har fra arbejdspladsen. – her og nu i forhold til et job og når de kigger ind i et langt arbejdsliv. Vi skal skabe deltagelsesmuligheder i vores
135 fællesskaber, vi skal involvere og bygge nye relationer op og herfra skal vi sammen definere de nye kampe og indsatser der kan være med til at skabe resultater og forandre forholdene på arbejdspladserne.

Udfordringerne viser med al tydelighed at vi er nødt til at stå sammen og løfte i
140 flok. Det er summen af vores engagement, der giver os de kræfter der skal til.

Tak for ordet og rigtig god kampdag til alle.

145 **Kilde**
Manuskript tilsendt af taler

Kildetype
Digitalt manuskript

150 **Tags**
1. maj-tale, Fagbevægelsen

Relateret
Niels Christian Dahls 1. maj-tale
1. maj 2024

155 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-riis-1-maj-tale>

160

165

170

175

180

185